

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การพึ่งตนเองของครอบครัวในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กออทิสติก	
ผู้เขียน	นางสาวศิวพร ชวาเขต	
ปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การส่งเสริมสุขภาพ)	
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทพงศ์ งามประภาสม	ประธานกรรมการ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา ไกรพิบูลย์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การพึ่งตนเองของครอบครัวในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กออทิสติก เป็นการวิจัยย้อนหลังเชิงคุณภาพ เพื่อทำความเข้าใจในการปฏิบัติการส่งเสริมพัฒนาการของแต่ละครอบครัวที่พานูตรมารับการรักษาที่สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์ จังหวัดเชียงใหม่แล้วพบว่าบุตรมีพัฒนาการดีขึ้นอย่างชัดเจน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การสังเกตอย่างมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วมในชั่วโมงการบำบัด และการสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการศึกษา พบว่า ครอบครัวเริ่มรับรู้ความเบี่ยงเบนของพัฒนาการบุตรออทิสติก เมื่อบุตรอายุเฉลี่ย 1 ปี 5 เดือน ด้วยพฤติกรรมของบุตรที่มีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าน้อยกว่าหรือมากเกินไป เด็กปกติ และมีพัฒนาการช้าร่วมด้วย ทุกครอบครัวมีการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับความเบี่ยงเบนของพัฒนาการด้วยวิธีการพานูตร ไปรับคำวินิจฉัยจากแพทย์แผนปัจจุบันมากกว่า 1 แห่ง และครอบครัวส่วนใหญ่ มีการแสวงหาข้อมูลและรับการรักษาที่ระบบการแพทย์ทางเลือกด้วยวิธีการฝังเข็ม ทำ HEG (Hemoencephalogram) และมีการตรวจดวงชะตา กลุ่มตัวอย่างครอบครัวเด็กออทิสติกส่วนใหญ่มีการให้นิยามความเบี่ยงเบนของพัฒนาการบุตรตามความรู้ ประสบการณ์ และข้อมูลจากบุคคลรอบข้าง อย่างไรก็ตาม พบว่าร้อยละ 40 ไม่มีการให้นิยามความเบี่ยงเบนของพัฒนาการบุตรที่สังเกตพบ แต่จะพานูตรเข้ารับการวินิจฉัยจากแพทย์ และในกระบวนการบำบัดรักษากับบุคลากร

ทางการแพทย์ในขั้นตอนการรักษาพบว่า ทุกครอบครัวมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในขั้นตอน 1) ขั้นตอนของการรับการประเมินพัฒนาการจากบุคลากรทางการแพทย์ 2) ขั้นตอนของการกำหนดเป้าหมายการรักษา และ 3) ขั้นตอนการบำบัดรักษา นอกจากนี้ ยังพบว่าครอบครัวส่วนใหญ่มีการส่งเสริมพัฒนาการโดยครอบครัวในทุกด้าน คือ 1) การส่งเสริมพัฒนาการด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ (กล้ามเนื้อแขน ขา) และการทรงตัว โดยใช้พื้นที่ภายในบ้านและมีการจัดหาอุปกรณ์หรือดัดแปลงใช้วัสดุที่หาได้ง่ายมาเป็นสื่อในการฝึกพัฒนาการให้แก่บุตรออทิสติก 2) การส่งเสริมพัฒนาการด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก (กล้ามเนื้อนิ้วมือ) โดยใช้กิจกรรมเตรียมความพร้อมในการฝึกทักษะการหยิบจับและฝึกทักษะการเขียนด้วยดินสอ 3) การส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม ครอบครัวจะพาบุตรเข้าไปอยู่ร่วมกับสังคมทั่วไป 4) การส่งเสริมพัฒนาการด้านการช่วยเหลือตนเองครอบครัวมีการส่งเสริมพัฒนาการด้านดังกล่าวด้วยการสอดแทรกเข้าไปในกิจวัตรประจำวันของเด็ก และ 5) มีการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาและการสื่อสารโดยครอบครัว ด้วยการใช้กิจกรรมเตรียมความพร้อมในการฝึกทักษะการพูด และสอนให้พูดคำที่มีความหมาย ผลจากการส่งเสริมพัฒนาการโดยครอบครัวทำให้เด็กออทิสติกมีความรุนแรงของความบกพร่องด้านทักษะการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ทักษะการสื่อสาร และการมีพฤติกรรมความสนใจ และการกระทำซ้ำ ๆ ลดลง และพบว่าเด็กออทิสติก 2 คน มีการเปลี่ยนแปลงของพัฒนาการด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่และการทรงตัวจากเดิมที่มีพัฒนาการช้ามาเป็นพัฒนาการที่สมวัยได้ สำหรับการปรับเปลี่ยนบทบาทภายในครอบครัวเนื่องจากการมีบุตรออทิสติก มารดามีการปรับเปลี่ยนบทบาทมากที่สุด ทั้งนี้เพื่อปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงภายในครอบครัวอันเนื่องมาจากความเจ็บป่วยของบุตรเพื่อให้ครอบครัวสามารถพึ่งตนเองในการดูแลบุตรออทิสติกได้เต็มศักยภาพ นอกเหนือจากการดูแลเรื่องพัฒนาการ ครอบครัวมีการดูแลโดยทั่วไปในเรื่องกิจวัตรประจำวัน พื้นฐาน เรื่องอาหาร และในรายที่สามารถเข้าเรียนได้ ครอบครัวจะดูแลบุตรให้ได้รับการศึกษาในโรงเรียน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หรือสถาบันส่งเสริมพัฒนาการ

ผลจากการพึ่งตนเองของครอบครัวทำให้เด็กออทิสติกมีพัฒนาการที่ก้าวหน้าอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการเตรียมความพร้อมด้านการเรียนและพัฒนาความสามารถของเด็กในขั้นสูงต่อไป

Thesis Title	Family Self-Reliance in Promoting Development of Children with Autism
Author	Ms. Siwaporn Chawakhet
Degree	Master of Education (Health Promotion)
Thesis Advisory Committee	Asst. Prof. Dr. Nimanong Ngamrapasom Chairperson Asst. Prof. Dr. Suchada Kraiphibul Member

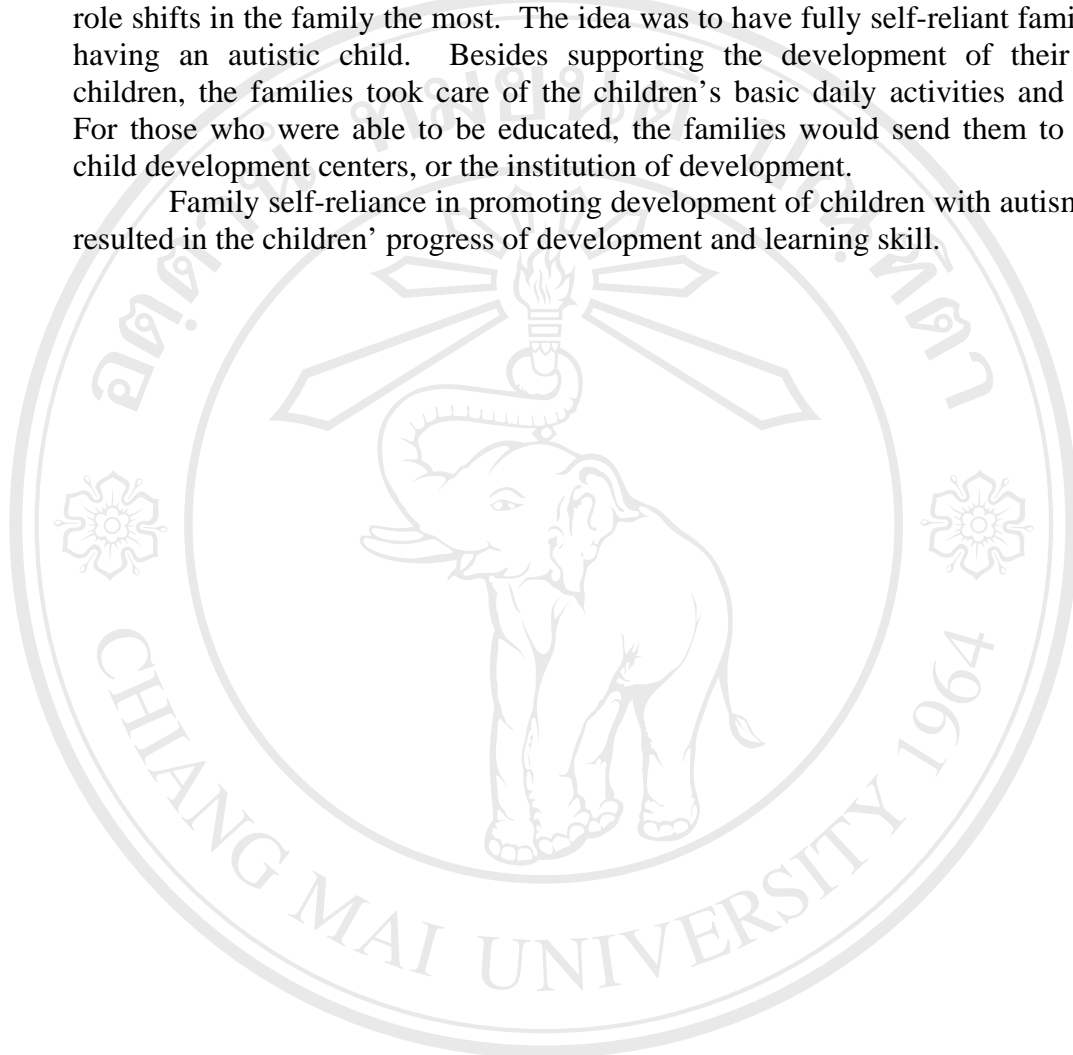
ABSTRACT

The objective of this qualitative retrospective research was to study families self-reliance in promoting development of children with autism. Information was gathered from parents, who have had their autistic children treated in Rajanagarinda Institute of Child Development (RICD) and found that good progressive. The researcher gathered information by participant and non-participant observation and in-depth interviews.

The study found that families with autistic children perceived development deviation when the average age of children was seventeen months old. The deviation occurred when the autistic children were given more or less response to stimulation than normal children and delay development. Every family with autistic children sought diagnosis from more than one physician. Besides, they had their children go through alternative medicine diagnosis and treatments such as acupuncture, Hemoencephalogram and astrology. Most of the samples, families with autistic children, had defined for the deviation of their children's development from their knowledge, experience, and other people, however 40% of the samples did not defined. In the process of treatment, every family fully participated in 1) evaluation of children development from technician, 2) goal setting, and 3) steps of the therapeutic treatment. However, the study also found that most of the parents helped support the development of their autistic children by 1) persuading them to use gross motor (muscles on hands and legs) at home and adaptated somethings for therapeutic treatment, 2) persuading them to use fine motor (muscles on fingers) by pre-hand writing skill and writing skill activities, 3) having them participated in social activities, 4) training them with self-supporting abilities in daily life activities, 5) and training them with language skills by pre-speech and true speech training activities. The results were the developments in skills such as social-communication behavior, attention behavior, and the decrease of stereotype behaviors. In addition, the study found that two autistic children had development in using their gross motor (muscles on hands and legs) and able to balance themselves like normal children did.

Moreover, the study revealed that mothers with autistic children experienced role shifts in the family the most. The idea was to have fully self-reliant family while having an autistic child. Besides supporting the development of their autistic children, the families took care of the children's basic daily activities and feeding. For those who were able to be educated, the families would send them to schools, child development centers, or the institution of development.

Family self-reliance in promoting development of children with autism clearly resulted in the children's progress of development and learning skill.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved